

dem fremdeles i Kommunerne, og det er derfor min Opfattelse, som jeg tror, mange Kommunalpolitikere vil være enige med mig i, ogsaa indenfor den højtærede Ministers eget Parti, at selv om der skulde komme en Nedgang paa de nævnte Omraader, vil det uvægerlig medføre en Stigning af Udgifterne til Fattigvæsenet og til Hjælpekasserne, saaledes at Kommunernes Udgifter vil blive større, end Tilfældet er i Øjeblikket, hvor Udgiften jo dog i nogen Grad fordeles mellem Kommunerne og Staten. Vi vil jo fremdeles have de gamle Mennesker, de skal eksistere, og Kommunerne har Forsørgelsespligten overfor dem, saa det vil sikkert blive en illusorisk Fordel, Kommunerne i al Almindelighed vil opnaa ved, at de forelagte Nedskeringsforslag bliver vedtaget. Tiden vil naturligvis vise det, men min Opfattelse er nu den — og den stiller jeg imod den højtærede Indenrigsministers —, at Kommunerne, i Stedet for at faa Skattenedsættelser, vil faa forøgede Byrder til Fattigvæsenet, langt større Byrder, end de nogen Sinde tidligere har haft, og hvad det vil betyde for Kommunerne i det lange Løb, ved enhver praktisk Kommunalpolitiker.

Den højtærede Minister mente, at Socialdemokratiet ved sin Holdning til sigtede at holde de kommunale Budgetter oppe paa deres nuværende Højde. Nej, vi har fra mit Partis Side i mangfoldige Tilfælde, saavel ved Budgetternes Udarbejdelse som ved deres Behandling — baade i de kommunale Raad paa Landet og i de kommunale Raad i Byerne —, medvirket til Udgiftsnedsættelser, hvor det kunde lade sig gøre, uden at der skete Fortræd eller personlig Skade, og uden at de Mennesker, det kom til at gaa ud over, paa anden Maade vilde faa Krav, maaske forøgede Krav, paa Kommunerne; men vi finder ikke, at de Veje, man er slaaet ind paa her, er de rigtige — Grundene hertil har jeg allerede anført.

Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa en principiel Debat om kommunal Formuebeskatning. Forslaget er, som jeg har gjort opmærksom paa, et udpræget Kriseforslag, idet Ordningen vil bortfalde med Udgangen af 1927—28. Selv om Ordningen vedtages nu, er der ingen Tvivl om, at den til sin Tid vil bortfalde, hvis der er Grund til at lade den bortfalde; den er krisepreget, og naar Krisen efterhaanden forsvinder og Forholdene falder i Leje paa ny, vil den foreslaaede Ordning være overflødig. For øvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at Spørgsmaalet

om kommunal Formuebeskatning jo har været ret indgaaende drøftet tidligere, og jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at man ikke tidligere fra Venstres Side har været saa afgjort betænkelig ved en kommunal Formuebeskatning, som den højtærede Minister nu synes at mene. Jeg skal blot tillade mig at henvise til den Indstilling, som den saakaldte store Skattekommission fremkom med i 1913, hvor der netop henvises til en kommunal Formuebeskatning for at anvise Kommunerne andre Skattedkilder end dem, der hidtil var blevet benyttet, og Motiveringen var omtrent den samme som den, jeg har givet i Dag for dette Lovforslag.

Den højtærede Indenrigsminister synes at mene, at en kriseramt Jordbruger, som slet ingen Indkomst har eller har en meget lav Indkomst, ikke, selv om han har en Formue staaende i sin Ejendom, vil være i Besiddelse af nævneværdig Skatteevne. Jeg har stillet denne Mand ved Siden af Aldersrentenyderen, den lavere lønnede Tjenestemand, Arbejderen og Husmanden og sagt, at denne Mand trods de Vanskeligheder, han for Tiden er ude i, alligevel maa anses for at være i Besiddelse af en højere Skatteevne end disse. Jeg har stillet dem ved Siden af hinanden for at konstatere, at hvis der ikke træffes Foranstaltninger af den Art, jeg her har foreslaaet, vil Forholdet nødvendigvis blive det, at de langt daarligere stillede Individuer: Enkerne, Arbejderne, de gamle, kommer til at betale, for at denne Mand kan slippe fri, endskønt han maaske har en forholdsvis stor Kapital anbragt dels i Ejendom, dels i Obligationer eller i Banker. Jeg skal være villig til at indrømme, at naturligvis er hans Skatteevne ikke saa god, som den Gang hans Formue blev suppleret med en forholdsvis stor Indkomst, men alt i denne Verden maa selvfølgelig ses i Sammenhæng med de tilstedeværende Omstændigheder, og i Forhold til Kommunernes smaa Skatteydere er denne Mand trods alt alligevel i Besiddelse af større personlig Skatteevne.

Hvad den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Lovforslagets enkelte Paragraffer angaar, beklager jeg, at § 1 ikke er tilstrækkelig klart udformet, i hvert Fald har den højtærede Minister ikke rigtig faaet fat paa, hvad dens Hensigt er. Jeg skal derfor tillade mig at gøre opmærksom paa, at det udtrykkelig er fremhævet, at kun naar Forhøjelsen naar ud over 5 pCt. af Skatteprocenten for indeværende Aar, skal Restbeløbet tilvejebringes som en Formueafgift. En Skatteprocent paa 10